

- zasądzenie od Komisji na rzecz I. Delfant Hoylaerts 3 000 EUR zadośćuczynienia za krzywdę i odszkodowania za szkodę majątkową;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania i nakazanie jej wypłacenia I. Delfant Hoylaerts 3 000 EUR tytułem kosztów niepodlegających odzyskaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący naruszenia art. 72 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, którego przepisy powtórzone są we wspólnych przepisach dotyczących ubezpieczenia zdrowotnego urzędników Unii Europejskiej, a w szczególności w art. 20, oraz w przewodniku dotyczącym działań Komisji na rzecz niepełnosprawnych dzieci personelu podlegającego regulaminowi pracowniczemu.

Zdaniem skarżącej Komisja naruszyła ww. przepisy wydaniem decyzji odmownej w sprawie przejęcia kosztów ośrodka edukacyjno-leczniczego dla jej niepełnosprawnego dziecka. W tym względzie uważa ona, że ta decyzja jest oparta na biurokratycznym braku zrozumienia i że brak jest podstawy prawnej, na której oparła się Komisja.

Skarżąca utrzymuje też, że stanowiące naruszenie zachowanie Komisji wywołało poważne konsekwencje, ponieważ nie jest ona w stanie samodzielnie ponieść kosztów ośrodka, a jest on niezbędny jej dziecku. Tym samym jej stan psychiczny i sytuacja materialna ucierpiały z winy Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 19 stycznia 2018 – Polska przeciwko Komisji

(Sprawa T-21/18)

(2018/C 104/58)

Język postępowania: Polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/2014 z dnia 8 listopada 2017 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (notyfikowanej jako dokument nr C(2017) 7263) (Dz. Urz. UE L 292 z 10.11.2017 r., str. 61), w części wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej kwoty netto 48 317 806,79 EUR i 26 638 201,22 EUR, wydatkowane przez agencję płatniczą akredytowaną przez Rzeczpospolitą Polską,
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013⁽¹⁾ poprzez zastosowanie korekty finansowej w oparciu o błędne ustalenia faktyczne i błędną wykładnię prawa, pomimo że wydatki zostały dokonane przez Rzeczpospolitą Polską zgodnie z przepisami unijnymi.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 1306/2013 poprzez zastosowanie korekty ryczałtowej w wysokości rażąco nadmiernej w stosunku do ryzyka ewentualnej straty finansowej dla budżetu Unii.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 296 akapit drugi TFUE poprzez niewystarczające uzasadnienie zastosowanej korekty.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 549, ze zm.).

Skarga wniesiona w dniu 19 stycznia 2018 r. – Bułgaria / Komisja

(Sprawa T-22/18)

(2018/C 104/59)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Republika Bułgarii (przedstawiciele: E. Petranowa i L. Zahariewa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/2014 z dnia 8 listopada 2017 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (notyfikowanej jako dokument nr C(2017) 7263), w części dotyczącej pozycji budżetu 6711, w której wyłączono finansowanie przez Unię Europejską w ramach EFRROW niektórych wydatków Republiki Bułgarii w wysokości 11 685 774,48 EUR, ze skutkiem finansowym w wysokości 11 412 865,79 EUR, po odliczeniu kwoty 272 908,69 EUR;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów szczegółowych.

1. Zarzuty dotyczące kwot wyłączonych z finansowania Unii na podstawie uchybień w kluczowym mechanizmie kontroli „Wystarczająca jakość kontroli na miejscu” i uchybień w kluczowym mechanizmie kontroli „Odpowiednia weryfikacja wniosków o płatność”; na podstawie uchybień w kluczowym mechanizmie kontroli „Odpowiednia ocena racjonalności kosztów” — wydatki związane z zakupami bezpośrednimi; na podstawie uchybień w kluczowym mechanizmie kontroli „Odpowiednia ocena racjonalności kosztów” — wydatki związane z komisją oceniającą:
 - Naruszenie procedury rozliczania zgodności określonej w art. 52 rozporządzenia nr 1306/2013 i w art. 34 rozporządzenia wykonawczego nr 908/2014 w związku z uzupełnieniem przez Komisję nowych podstaw na poparcie dokonanych przez nią stwierdzeń dotyczących jakości kontroli na miejscu;
 - Naruszenie zasady pewności prawa w związku z brakiem jasnych kryteriów i wskazówek dotyczących dostatecznej jakości kontroli na miejscu;